

РЕШЕНИЕ

№ 3812

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 11.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1844** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс / ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК], с адрес управление [населено място], р-н „М.“ ж.к. Г. [улица] бл. 1 ет.3 ап.20, представлявано от управителя Щ. А. срещу РА № Р-22221518000510-091-001/26.09.2018 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-С., в частта, в която е потвърден с Решение № 118/21.01.2019 г. на директора на дирекция ОДОП-С..

В жалбата е посочено, че РА в оспорената част е незаконосъобразен. Посочено е, че направените фактически констатации не съответстват на събраните в хода на ревизионното производство доказателства. Твърди се, че в хода на ревизията не са събрани всички относими доказателства. Оспорват се изводите на органа по приходите за неприложимост на чл. 70 ал.2 т.5 от ЗДДС по протоколи № 57713/13.03.2017г. и №57716/20.03.2017г., издадени въз основа на фактури за осъществен ВОП на лек автомобил „Ф.“: фактура №217990100/13.03.2017 г. на стойност 5 000,00 евро и фактура №217990104/20.03.2017 г. на стойност – 114 000,00 евро, като се изтъква, че те противоречат на Директива 2006/112/ЕО на Съвета и на Решение на СЕС по дело С-153/11. В тази връзка счита, че не правилно не е признато правото на данъчен кредит в общ размер на 46 410,00 лв. /44460,00 лв. главница и 2 759,04 лв. лихва/.

По отношение на отказано право на данъчен кредит в общ размер на 118,042,54 лв. се изтъква, че всички за доставките са съставени редовни документи, извършени са

всички счетоводни операции, начислен и декларира е дължимия данък от доставчиците, доставките са платени в брой срещу издаването на касов бон или по банков път. Оспорват се изводите на органите по приходите досежно начисляването на ДДС в размер на 5 869,05 лв. за осъществени от него ВОП на стоки от доставчиците „R. S.R.L с VIN IT00881110514, „M. J.“ с VIN DE154482884 и контрагент с VIN DE284542457. Твърди се че такава доставка не е извършвана към „Автокомплекси М.“. Излагат се аргументи, че РА е издаден при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се РА да бъде отменен в оспорената част. Предвид обстоятелството, че Решение № 118/21.01.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП С. е издадено при условията на чл. 156 ал.6 от ДОПК и с него РА е отменен в частта за установения резултат по ЗДДС за данъчен период м. 05.2016г. за осъществени от дружеството ВОП на стоки от доставчиците „M. J.“ с VIN DE154482884 и контрагент с VIN DE284542457, то от жалбоподателя е направено уточнение на жалбата, като е заявено, че същата се поддържа единствено в частта срещу РА, потвърден с Решението на Директора на ДОДОП.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б., който поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът – директорът на дирекция ОДОП-С. – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. Д., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № Р-22221518000510-020-001/26.01.2018 г. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.04.2016 г. до 30.12.2017 г. Заповедта е връчена на 07.02.2018 г. по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 07.05.2018 г. На основание чл. 113, ал. 3 от ДОПК срокът е изменен, за което е издадена Заповед № Р-22221518000510-020-002/04.05.2018 г., съгласно която ревизията следва да завърши до 07.06.2018 г. в рамките на указания по чл. 114, ал. 2 от ДОПК срок.

Всички заповеди са подписани от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221518000510-092-001/23.08.2018 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение срещу констатациите на РД.

Ревизията приключва с РА № Р-22221518000510-091-001/26.09.2018 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията и Д. Д. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

Видно от представените по делото удостоверения за валидност на електронните подписи към датите на подписване на всички документи, издадени в хода на ревизията /Заповеди, РД, РА/ С. К. – началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. и Д. Т. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. са имали валидни електронни подписи. /л.60-65/

Основната дейност на [фирма] през ревизираните периоди е свързана с „техническо обслужване и ремонт на автомобили и застрахователни услуги“ с КИД 4520. Дейността е извършвана в следните наети обекти:

- поземлен имот с площ от 390 кв. м. в [населено място], [улица], нает от фирма [фирма] с ЕИК[ЕИК], съгласно договор за наем от 01.05.2010 г.
- поземлен имот в [населено място],[жк], [улица], с площ от 375,00 кв. м., съгласно договор за отдаване под наем на недвижим имот от 06.03.2014 г., сключен с лицата М. Н. М., Е. И. М. и Н. И. Б..
- имот в [населено място], [улица], маг. 7, съгласно договор за наем от 02.07.2009 г. с Весел М. В..

С РА, като краен резултат са установени задължения по ЗДДС за ревизираните периоди, представляващи ДДС за внасяне в размер на 170 701,04 лв. и лихви за просрочие в размер на 24 655,80 лв., при декларираните задължения за внасяне общо в размер на 5 247,95 лв.

Допълнително установените задължения произтичат от:

- непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 118 042,54 лв. по фактури на следните доставчици:
 - [фирма] с ЕИК 20462672,
 - [фирма] с ЕИК[ЕИК],
 - [фирма] с ЕИК[ЕИК],
 - [фирма] с ЕИК[ЕИК],
 - [фирма] с[ЕИК],
 - [фирма] с ЕИК[ЕИК] и
 - [фирма] с ЕИК[ЕИК].
- непризнат данъчен кредит в размер на 46 410,00 лв. за вътреобщностно придобиване /ВОП/ на лек автомобил;
- начислен ДДС през м. 05.2016 г. в размер на 5 869,05 лв. за недеклариран, укрити ВОП от М. J. с VIN DE154482884 и от контрагент с VIN DE284542457;
- начислени лихви за по-късното отразяване на ВОП на лек автомобил в отчетните регистри по ЗДДС и лихви за невнесени в срок задължения по ЗДДС.

В РД е направена констатация за недекларирано ВОП от „R. S.R.L с VIN IT00881110514, която обаче не е довела до установяване на допълнителни задължение за ревизираните периоди.

Ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], както следва:

- 15 289,60 лв. по осем фактури, издадени от [фирма], включени в дневниците за покупки за м. 11.2017 г. Фактурите са с данъчна основа общо в размер на 76 448,00 лв., ДДС – 15 289,60 лв. и в тях е вписан предмет на доставките: обезмаслител за двигател, почистващ препарат на алкална основа, защитни полиращи средства за гуми, препарат за почистване на килими и тапицерии, работни гашеризони, омекотител за вода и други подобни, описани по вид, количество и цена.
- 5 568,50 лв. по три фактури, издадени от [фирма] и включени в дневниците за покупки за м. 04.2016 г. Фактурите са с данъчна основа общо в размер на 27 842,50 лв., ДДС – 5 568,50 лв. и с предмет на доставките: препарат за почистване на килими и тапицерии, почистващ препарат на алкална основа, препарат за автомобилни гуми, почистващ препарат за джанти и мушички, обезмаслител за двигател и други подобни,

описани по вид, количество и цена.

- 1 642,80 лв. по две фактури, издадени от [фирма], включени в дневниците за покупки за м. 04.2016 г. и м. 02.2017 г. Фактурите са с данъчна основа общо в размер на 8 214,00 лв. и ДДС – 1 642,80 лв. и тях е вписан предмет на доставките: работни гащеризони /непромокаем/, ботуши гумени, ръкавици, тениски, описани по вид, количество и цена, както рекламни материали – флаери.

- 28 511,10 лв. по 14 фактури, издадени от [фирма], включени в дневниците за покупки за м. 09.2017 г., м. 10.2017 г. и м. 12.2017 г. Фактурите са с данъчна основа общо в размер на 142 555,50 лв., ДДС – 28 511,10 лв. и в тях е вписан предмет на доставките: защитни полиращи средства за гуми, почистващ препарат на алкална основа, омекотител за вода, препарат за автоседалки и други подобни, описани по вид, количество и цена.

- 6 535,90 лв. по три фактури, издадени от [фирма], включени в дневниците за покупки за м. 03.2017 г. Фактурите са с данъчна основа общо в размер на 32 684,50 лв., ДДС – 6 536,90 лв. и с предмет на доставките: защитни полиращи средства за гуми, продукт за ръчно миене + вакса и обезмаслител за двигател и други подобни, описани по вид, количество и цена.

- 38 936,94 лв. по 17 фактури, издадени от [фирма], включени в дневниците за покупки за м. 06.2016 г., м. 07.2016 г., м. 08.2016 г., м. 09.2016 г., м.10.2016г., м. 01.2017 г. и м. 02.2017 г. Фактурите са с обща данъчна основа в размер на 197 684,70 лв., ДДС – 38 936,94 лв. и в тях е вписан предмет на доставките: защитни полиращи средства за гуми, продукт за ръчно миене + вакса, обезмаслител за двигатели, препарат за автоседалки, тапицерии /концентрат/, микрофибърна кърпа, омекотител за вода, почистващ препарат на алкална основа и други подобни, описани по вид, количество и цена.

- 21 556,70 лв. по 11 фактури, издадени от [фирма] и включени в дневниците за покупки за м. 05.2017 г., м. 06.2017 г. и м. 07.2017 г. Фактурите са с обща данъчна основа 107 783,50 лв., ДДС – 21 556,70 лв. и с предмет на доставките: препарат за безконтактно външно измиване, гумени ръкавици, защитни полиращи средства за гуми, обезмаслител за двигатели, омекотител за вода и други подобни, описани по вид, цена и количество.

На основание чл. 37, ал. 3, от ДОПК, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, по електронен път са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения № Р-22221518000510-040-001/16.02.2018 г. и № Р-22221518000510-040-002/19.07.2018 г. Ревизираното лице е представило част от изисканите документи: копия от спорните фактури, договори, приемо-предавателни протоколи, фискални бонове, съответно вносни бележки за плащане по част от фактурите, както и счетоводни справки. Не е представен договор единствено към фактурите от [фирма].

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на гореизброените доставчици, резултатите от които са подробно описани в РД.

До доставчиците са адресирани искания за представяне на документи и писмени обяснения.

Искането до [фирма] е изпратено по електронен път на деклариран от дружеството електронен адрес и връчено на 13.02.2018 г. В отговор не са представени документи и писмени обяснения. В този случай е установено, че [фирма] е с прекратена регистрация, считано от 31.10.2016 г., поради смърт на физическото лице – едноличен собственик на капитала. В Търговски регистър не са вписани данни за продължаване

дейността на дружеството след смъртта на едноличния му собственик. При тези данни ревизиращите са посочили, че не е ясно кой точно е получил съобщението, прието от информационната система на НАП.

По реда на чл. 32 от ДОПК са връчени исканията за представяне на документи и писмени обяснения на [фирма] и [фирма]. Тези дружества не са представили документи и писмени обяснения за реалността на доставките.

Исканията за представяне на документи и писмени обяснения до [фирма], [фирма] и [фирма] също са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК. След указания в исканията срок от името на тези дружества са представени еднотипни документи - копия от спорните фактури и приемо-предавателни протоколи. Не са представени писмени обяснения и доказателства за начина на извършване на доставките – складиране, транспортиране, точен адрес на място на предаване на стоките и др. От доставчиците не са представени и договори към спорните фактури.

Ревизираното лице твърди, че е сключило с [фирма] договор за доставка от 01.02.2016 г. Този договор е за доставка на материали за измиване на автомобили, части, халета и офиси, а фактурите, които [фирма] е издало на ревизираното лице са за доставки на работен гащеризон /непромокаем/ -45 бр., ботуши гумени – 42 бр.; ръкавици 400 бр. и тениски – 100 бр.; рекламни материали – флаери -1 бр. Констатирано е несъответствие между предмета на доставките по договора и предмета на доставките по спорните фактури.

Несъответствие е налице и между предмета на договорите, които ревизираното лице твърди, че е сключило с [фирма] и [фирма] и предмета на доставките по фактурите, които тези дружества са издали на ревизираното лице:

Договорът с [фирма] е от 01.05.2016 г., като с него са уговорени периодични доставки на канцеларски материали, а фактурите на това дружество, по които ревизираното лице претендира данъчен кредит, са за доставки на различни видове хигиенни и почистващи препарати.

Жалбоподателят твърди, че е сключил с [фирма] договор за реклама от 01.02.2017 г. С този договор на [фирма] се възлага да рекламира продукти с търговската марка на [фирма] при провеждането на всички събития, както и изработка на реклама като клипове, материали и др. В противоречие с вписаното в договора, фактурите от [фирма], по които жалбоподателят претендира право на данъчен кредит са с предмет на доставките обезмаслителни, почистващи препарати и др. подобни.

Ревизираното лице твърди, че е подписало с останалите спорни доставчици следните договори:

- договор с [фирма] за доставка от 01.05.2017 г. /датата е поправена от 01.05.2018 г. на 01.05.2017 г./;

- договор с [фирма] за доставка на хигиенни и почистващи материали от 01.08.2017 г.;

- договор с [фирма] за абонаментно доставяне на почистващи препарати за търговски обекти, автомивки, сервиси и офис.

В тези три договора стоките - предмет на бъдещи доставки, са описани общо като почистващи, дезинфекциращи и хигиенни материали, без да се правят конкретни уговорки за вида /търговка марка и др./ и количествата на бъдещите доставки.

Според тези три договора, стоките следва да се доставят до обектите на ревизираното лице, описани като: 1. Административна сграда /административен офис/ с адрес: [населено място], [улица]; 2. Офис помещения и кафе-бар на обект „А. М.“ с адрес:

[населено място], бул. „Ц. шосе“ № 120; 3. Работни помещения, открити и закрити части, халета, помещения за съхранение на автомобили на обект „А. М.“ с адрес: [населено място], бул. „Ц. шосе“ № 120; 4. Работни помещения, открити и закрити части, халета, помещения за съхранение на автомобили на обект „А. М.“, с административен адрес: [населено място], [улица], № 50; 5. Работни помещения, открити и закрити части, халета, помещения за съхранение на автомобили на обект „А. М.“, с административен адрес: [населено място], [улица].

Ревизиращите са изтъкнали, че към всички спорни фактури са приложени еднотипни протоколи, съдържащи реквизитите на самите фактури.

Съдържанието на протоколите преповтаря съдържанието на фактурите. В протоколите към фактурите от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] за място на доставката е записано само „С.“, без да се сочи конкретен обект или административен адрес. При този неконкретен запис ревизиращите са подчертали, че протоколите не съдържат данни за мястото на доставката.

Във фактурите от [фирма] е записано място на доставката - С.. Независимо от така посоченото във фактурите, в по-голяма част от протоколите, подписани с [фирма] и съответстващи на издадените от това дружество фактури, е посочено място на доставката - В..

От договорите с [фирма], [фирма] и [фирма] може да се приеме, че транспортът е за сметка на доставчиците.

За останалите доставчици не са приложени договори, които да са относими към предмета на доставките по фактурите. Ревизираното лице и доставчиците не са дали писмени обяснения за начина на извършване на доставките. Не са посочили конкретни данни за местата, където са предавани стоките. Не са ангажирали и писмени обяснения или други доказателства за начина на транспортиране на стоките.

Ревизиращите са подчертали, че липсват доказателства за превозване на стоките от обект на съответния доставчик до съответен обект на ревизираното лице. Не са представени товарителници, пътни листа, фактури за транспортни услуги, за наем на транспорти средства и др., свидетелстващи за извършен транспорт по конкретни направления. За целите на ревизията е извършена справка в базата данни на КАТ за регистрирани превозни средства от спорните доставчици. Не са установени

данни за регистрирани превозни средства от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Констатирани са данни за регистрирани леки автомобили единствено от [фирма] и [фирма]. [фирма] е регистрирало в КАТ на 20.04.2016 г. лек автомобил „Тойота Я.“. [фирма] е регистрирало в КАТ на 05.07.2017 г. лек автомобил „Ауди С4“, но по-голяма част от спорните фактури и протоколите от този доставчик са от м. 05.2017 г. и м. 06.2017 г. Ревизиращите са подчертали, че не са ангажирани каквито и да е обяснения и доказателства, от които да следва, че [фирма] и [фирма] са използвали регистрираните в КАТ МПС за спорните доставки.

В хода на ревизията не са ангажирани писмени обяснения и доказателства по отношение на обстоятелствата къде доставчиците са съхранявали стоките преди да ги фактурират на ревизираното лице. При насрещните проверки спорните доставчиците не са декларирали, че разполагат със собствени или наети складови помещения. При проверки в информационната система на НАП ревизиращите също не са установили данни, от които да следва, че спорните доставчици са разполагали със собствени или наети складови помещения/недвижими имоти.

Нито един от доставчиците не е заявил пред органите по приходите, че е разполагал със стоките, които е фактурирал. Издателите на спорните фактури не са посочили данни за предходни доставчици, за придобиване на собствеността върху стоките, които са фактурирали. Липсват доказателства, от които да следва, че доставчиците са разполагали със съответния вид и количество стоки към датите на доставките и са имали

възможност да се разпоредят с тях, т.е. да ги продадат на ревизираното лице.

[фирма] не декларира покупки в отчетните регистри по ЗДДС за периодите от м. 01.2017 г. до м. 11.2017 г. т.е. периода преди фактурирането на спорните доставки към жалбоподателя.

Не се установяват и данни за предходни доставки от другия пряк доставчик - [фирма]. В дневниците за покупки на [фирма] за периодите от м. 01.2016 г. до м. 04.2016 г. са включени фактури основно от дружество с рисков профил, което е дерегистрирано по ЗДДС - [фирма] с[ЕИК]. За последното е установено, че не е включвало в дневниците за покупки за периодите от м. 01.2016 г. до м. 04.2016 г. никакви фактури.

В дневниците за покупки на [фирма] за периодите от м.04.2016г. до м. 01.2017 г. /периода между фактурирането на спорните доставки/ са включени фактури от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] – дружества, които и ревизираното лице сочи за преки доставчици, и за които е установено, че не извършват реална търговска дейност. В следващите периоди от м. 02.2017 г. до м. 11.2017 г. в дневниците за покупки на [фирма] изобщо не са отразявани фактури.

[фирма] също включва в дневниците за покупки фактури основно от рискови и дерегистрирани по ЗДДС дружества, а именно: [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК]. За последното е констатирано, че не декларира продажби към [фирма], не декларира и никакви покупки за съответните периоди. В РД се сочи, че от своя страна доставчиците на [фирма] също декларират в дневниците за покупки

фактури основно от рискови и дерегистрирани по ЗДДС дружества.

За другия спорен доставчик [фирма] е констатирано, че за периодите от м. 01.2017 г. до м. 03.2017 г. включва в дневниците за покупки единствено фактури с предмет на доставките „услуги“, а фактурите от това дружество към „Автокомплекси М.“ /по които ревизираното е ползвало данъчен кредит/ са за покупка на стоки. [фирма] не е включило в дневниците си за продажби фактурите, по които ревизираното лице претендира правото на данъчен кредит. [фирма] не е подало и годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2017 г., с която да декларира резултат от извършвана икономическа дейност, т.е. не се установява извършването на такава дейност.

За следващия [фирма] също е констатирано, че е включвал в дневниците за покупки /за периодите от м. 05.2016 г. до м. 02.2017 г.- периода в който е издавало фактури към „Автокомплекси М.“/ единствено фактури с предмет на доставките „услуги“, а спорните фактури към дружеството жалбоподател са за стоки. От друга страна фактурите, които [фирма] е отразило в дневниците за покупки са основно от рискови и дерегистрирани по ЗДДС дружества: „С. трейдър“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „М. трейдинг БГ“ с ЕИК[ЕИК]. Така посочените дружества не са декларирали продажби към [фирма]. При проверка в информационния масив на НАП е установено, че от [фирма] не е подадена годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г. и не е декларирана извършвана икономическа дейност за периода, т.е. не се установява извършването на такава дейност.

Проверката в отчетните регистри по ЗДДС на [фирма] е установила, че за периодите от м. 05.2017 г. до м. 07.2017 г./ в който е издавало фактури към „Автокомплекси М.“/ в дневниците за покупки са включвани фактури от следните рисков и deregистрирани по ЗДДС дружества:

- [фирма] с ЕИК[ЕИК], като е деклариран предмет на доставките „материали“. От своя страна [фирма] декларира покупки на материали от [фирма] с ЕИК[ЕИК].

- [фирма] с ЕИК[ЕИК], като е деклариран предмет на доставките „материали“. От своя страна [фирма] включва в дневниците си за продажби фактури за услуги по договор от [фирма] /сочен за пряк доставчик на ревизираното лице/, който от своя страна не декларира продажби към [фирма].

[фирма] не е подало годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2017 г. и не е декларирано извършване на икономическа дейност за периода.

При ревизията е констатирано и несъответствие между декларираната от спорните доставчици основна дейност, с предмета на доставки по спорните фактури. Или с други думи казано не може да се счита, че спорните фактури са издадени в резултат на основната дейност на дружествата. Така, за [фирма] е констатирано, че декларира основна дейност „строителство на сгради“, с код по КИД 4339, за [фирма] - „Дейност на рекламни агенции“, с код по КИД 7311; за [фирма] – „дейност на рекламни агенции“, с код по КИД 7311 и „Дейност на питейни заведения“, с код по КИД 5630; за [фирма] – „Строителство на жилищни и нежилищни сгради“, с код по КИД 4120; за [фирма] – „строителство на сгради“, с

код по КИД 4339.

Ревизиращите органи са разгледали и представените от ревизираното лице доказателства за частично плащане по спорните фактури - копия на вносни бележки с печат на [фирма] и копия на фискални бонове. Приели са, че не са налице достатъчно доказателства, от които да следва извод за реално плащане по спорните фактури, като са изложили следните аргументи:

Към представените вносни бележки с печат на [фирма] не са приложени извлеченията от банковите сметки, от които следва да се направени плащанията и по които извлечения следва да са отразени извършените транзакции.

На представените фискални бонове не съответстват данни за регистрирани обороти от фискалните устройства на доставчиците. В информационната система на НАП няма регистрирани обороти за съответните периоди от фискалните устройства на съответните доставчици.

За спорните доставчици на ревизираното лице е констатирано, че към датата на издаване на процесния РА са дерегистрирани по ЗДДС лица, които не извършват реална търговска дейност, с така наречения „рисков профил“.

Като допълнителен аргумент в подкрепа на изводите за фиктивно издавани фактури е взето предвид невключването на част от спорните фактури в дневниците за продажби на част от спорните преки доставчици. Констатирано е, че [фирма] не е включило в дневниците за продажби всички фактури, по които ревизираното лице е упражнило правото на данъчен

кредит. За м. 11.2017 г. – периодът на издаване на спорните фактури [фирма] е подало справка - декларация по ЗДДС с нулеви стойности.

[фирма] също не е включило в дневниците за продажби всички фактури, по които ревизираното лице е упражнило правото на приспадане на данъчен кредит.

[фирма] не е включило в дневниците за продажби само част от издадените фактури - ф-ра №3/12.09.2017 г. с ДО 7 062,00 лв. и ДДС 1 412,40 лв. и ф-ра №10/14.09.2017 г. с ДО 7 950,00 лв. и ДДС 1 590,00 лв.

При горните факти на основание чл. 68, ал. 1, т. и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС при ревизията не е признато правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

Относно непризнатия данъчен кредит в размер на 46 410,00 лв. за вътреобщностно придобиване /ВОП/ на лек автомобил и изчислени лихви за по-късното отразяване на ВОП в отчетните регистри по ЗДДС:

Установено е, че през данъчен период м.10.2017 г. [фирма] е декларирало ВОП на лек автомобил модел „Ф. 458“, рама: ZFF67NHB000184128 от чешкото дружество S. P. A.S с VIN CZ25107640.

Установена е реалността на декларираното ВОП: С договор за покупко-продажба на МПС от 23.03.2017 г. чешкото дружество S. P. A.S прехвърля на [фирма] собствеността върху лек автомобил Ф. 458, рама: ZFF67NHB000184128. Преди подписване на договора чешкото дружество издава на [фирма] две фактури за авансови плащания: фактура №217990100/13.03.2017 г.

на стойност 5 000,00 евро и фактура №217990104/20.03.2017 г. на стойност – 114 000,00 евро. Автомобилът е пристигнал на територията на Република България, регистриран е в КАТ на 23.05.2017 г. с рег. номер СВ 1111 КМ и е включен в стопанските активи на [фирма].

На основание чл. 84 във връзка с чл. 117, ал. 1 от ЗДДС [фирма] издава за доставката два протокола: протокол № 57713/13.03.2017 г. с предмет „аванс за покупка на кола-689“ с данъчна основа в размер на 9 750,00 лв. и ДДС - 1 950,00 лв. и протокол № 57716/20.03.2017 г. - с предмет „аванс за покупка на кола-690“ с ДО - 222 300,00 лв. и ДДС - 44 460,00 лв. Протоколите са отразени в отчетните регистри по ЗДДС – дневник покупки и дневник продажби за м. 10.2017 г.

Ревизиращите са изтъкнали, че **законосъобразно протоколите са издадени през м. 03.2017 г., но незаконосъобразно същите са отразени в дневника за продажби през м. 10.2017 г.** Позовали са се на чл. 84 от ЗДДС, съгласно който данъкът при вътреобщностни придобивания е изискуем от лицето, което извършва придобиването и са подчертали, че съгласно чл. 86, ал. 2 от ЗДДС данъкът е дължим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ. На основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК във връзка с чл. 86, ал. 2 от ЗДДС за по – късно начисления ДДС общо в размер на 46 410,00 лв. /за ВОП на лекия автомобил модел „Ф. 458“, рама: ZFF67NHB000184128/ при ревизията е изчислена лихва за просрочие за периода от 15.04.2017 г. до 14.11.2017 г. в размер на 2 759,04 лв. С ИПДПОЗЛ №P-22221518000510-040-002/19.07.2017 г.

от [фирма] са изискани документи и писмени обяснения за ползването на придобития лек автомобил в стопанската дейност на дружеството.

На поставения от ревизиращите въпрос - използван ли е автомобилът в стопанската дейност на дружеството [фирма] дава следните писмени обяснения, цит:

„Автомобилът е част от рекламна стратегия и гаранционна поддръжка на „Ф.“. Участва в множество сайтове, реклами, флаери, видео клипове, филми, списания и конкурси. Има многобройни статии в интернет и е брендиран като автомобил на [фирма]. /приложени са снимки на автомобила/“.

Управителят на [фирма] изрично декларира, че автомобилът не е предоставян за ползване на трети лица, както и че същият не е ползван от служители или за лични цели.

Ревизиращите органи са се позовали на разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от ЗДДС. Посочили са, че съгласно чл. 70, ал. 1 от ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, когато е придобит или внесен мотоциклет или лек автомобил. Посочили са, че съгласно изискванията на чл.70, ал. 2 от ЗДДС право на данъчен кредит при покупка на лек автомобил възниква само ако автомобилът е предназначен за: транспортни и охранителни услуги, таксиметрови превози, отдаване под наем, куриерски услуги, подготовка на водачи на МПС. Изтъкнали са, че в случаите, когато една или повече от изброените по-горе дейности е основна за дружеството, законът позволява приспадането на данъчен кредит при покупката на лек автомобил, дори и ако автомобилът не

се използва само за тази дейност. Уточнили са какво трябва да се разбира под основна дейност по смисъла на чл.70, ал. 2. т. 5 от ЗДДС - когато общата стойност на извършените от лицето доставки по една или повече от изброените в чл. 70, ал. 2, т. 1-4 от ЗДДС дейности представлява повече от 50% от общата стойност на всички изпълнени от лицето доставки за период от 12 последователни месеца преди текущия. Подчертали са, че основна дейност на [фирма] за ревизирания период 01.04.2016 г. – 31.12.2017г. е „техническо обслужване и ремонт на автомобили и застрахователни услуги“ с КИД 4520 и доставката и използването на въпросния автомобили не е част от тази дейност.

Приели са, че за процесния автомобил „Ф. 458“ не са изпълнени изискванията на чл. 70, ал. 2, т. 5 от ЗДДС и за него незаконосъобразно е упражнено правото на приспадне на данъчен кредит през м. 10.2017 г.

Относно начисления ДДС през м. 05.2016 г. в размер на 5 869,05 лв. за недеklarирани, укрити ВОП от М. J. с VIN номер DE154482884 и от контрагент с VIN DE284542457.

Ревизиращите са се позовали единствено на несъответствията, които са констатирани от извършената в хода на ревизията съпоставка между декларираните ВОП в дневниците за покупки на ревизираното лице с данните за регистрирани доставки към него от чуждестранните контрагенти. Установили са, че М. J. с VIN DE154482884 и друг контрагент с посочен VIN DE284542457 са декларирали ВОД към [фирма] и тези доставки не са декларирани като ВОП от ревизираното лице. Приели са, че констатираното несъответствие е достатъчно, за да се квалифицират недеklarираните

доставки за укрити.

На основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 63, ал. 3 от ЗДДС при ревизията е начислен данък в размер на 5 193,51 лв. - за недеklarирани ВОП от М. J. с VIN DE154482884 и данък в размер на 675,54 лв. за недеklarиран ВОП от контрагент с VIN DE284542457.

Издаденият РА е оспорен по административен ред, като с Решение № 118/21.01.2019 г. на директора на дирекция ОДОП-С. той е **отменен** в частта на установения резултат по ЗДДС за м. 05.2016 г. досежно начисления ДДС през м. 05.2016 г. в размер на общо 5 869,05 лв. за недеklarирани, укрити ВОП от М. J. с VIN номер DE154482884 и от контрагент с VIN DE284542457.

и **потвърден** в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди м. 04.2016 г., м. 06.2016 г., м. 07.2016 г., м. 08.2016 г., м. 09.2016 г., м. 10.2016 г., м. 01.2017 г., м. 02.2017 г., м. 03.2017 г., м. 05.2017 г., м. 06.2017 г., м. 07.2017 г., м. 09.2017 г., м. 10.2017 г., м.11.2017 г. и м. 12.2017 г.

По делото е изслушано и прието без оспорване от страните заключение на ССЕ, което съдът кредитира като обективно дадено и съответстващо на останалия доказателствен материал по делото.

Експертизата е установила, че в кориците на делото от доставчиците не са представени документи, които да се прегледат, анализират и опишат във връзка с поставените задачи. Отговорът на експертизата е по материали в кориците на делото и допълнително представените такива от жалбоподателя, подробно описани в частта, „Проверени документи”.

Относно отразяване на процесните фактури в

счетоводните регистри на [фирма], експертизата установи, че фактурите са осчетоводени като разход за материали при закупуването им със счетоводната операция:

Д-т сметка 601 „Разходи за материали”

Д-т сметка сметка 45311 „Начислен данък за покупките, пълен кредит”

К-т сметка 4011 „Доставчици”

Аналитичната партида на доставчика

Исключение прави фактура № 100/28.02.2017г., издадена от доставчик [фирма]. Тази фактура е с предмет на доставка „рекламни материали – флаери” и е осчетоводена по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги”, дебита на сметка 45311 „Начислен данък за покупките, пълен кредит” и по кредита на сметка 4011 „Доставчици”, съответната аналитична партида на доставчика.

Вещото лице е установило, че процесните фактури, в счетоводството на жалбоподателя са отразени като платени в брой, с документ касов бон или вносна бележка по банковата сметка на доставчика и са осчетоводени по дебита на сметка 4011 „Доставчици”, аналитичната партида на доставчика и кредита на сметка 501 Каса.

От доставчиците не са представени и не са налични данни/информация във връзка с разплащане на фактурите – банкови извлечения, хронологични распечатки на осчетоводяване на плащането, приходни касови ордери.

Вещото лице е установило също при формален преглед на издадените процесни фактури, че се съдържат реквизитите, определени в чл. 114 от ЗДДС.

Анализът на експертизата във връзка с транспорта е извършен по данните в Ревизионния доклад и Ревизионния акт и констатацията е, че не са налични документи/информация във връзка с транспортирането на материалите, предмет на доставка по процесните фактури, както при доставчиците, така и при жалбоподателя. Протоколите, които са приложени към всяка фактура са със съдържание, идентично с фактурите. Не са налични транспортни документи – пътни листове, товарителници, на кои дати, с кое превозно средство е извършен транспорта.

Експертизата констатира, че по делото не са налични документи/информация, които да са представени от доставчиците във връзка с кадровата обезпеченост, която притежават, за да се анализират и да се отговори на задачата.

В кориците на делото не са приложени документи от доставчиците, които да са свързани с предходни доставки и тяхното осчетоводяване.

Закупените стоки по процесните фактури са осчетоводявани на разход при закупуването им, т.е. използвани са за дейността на дружеството.

През ревизирания период дейността на жалбоподателя е извършване на услуги във връзка с почистване и ремонт на автомобили на територията на страната, което е свързано с предмета на доставките по процесните фактури.

В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя на основание чл. 192 от ГПК са изискани от всички доставчици по спорните доставки да представят посочените в молбите документи. Отговори

не са постъпили.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съда акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

След служебна проверка на основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът констатира, че оспореният РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Спазена е законоустановената форма, съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 1 от ДОПК.

При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 68 от ЗДДС, във връзка с чл. 71 от ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит на получателя по облагаема доставка, се признава, когато са налице следните предпоставки: лицето да притежава данъчен документ, отговарящ на изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред, по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател, и реално осъществена доставка на тези стоки или услуги. За да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит следва да бъде налице реална доставка на стоки или услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

Понятието "доставка на стоки" по смисъла на [чл. 14, пар. 1 от Директива 2006/112/ЕО](#) не се отнася до

прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Дали това овластяване е резултат на прехвърляне на собственост или на учредяване на вещно право или е резултат на предаване на стоката от името и за сметка на доставчика като лице, което само я държи или я владее или което действа като комисионер (арг. от чл. 14, § 2, б. в) от Директивата) или на прехвърляне на рисковете и ползите по повод стоката без фактическото ѝ предоставяне в държане, е въпрос на конкретния механизъм на всяка от спорните доставки, така както е претендиран от субектите по сделката или се установява от съвкупната преценка на релевантните доказателства за всяка конкретна операция. Респ. липсата на доставка е основание да се откаже право на приспадане на ДК поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности.

Липсата на реална доставка е отрицателен факт, доказването на който може да се извърши чрез съвкупност от положителни факти (индиции), които са в основа на доказателствени изводи за отрицателния факт – Тълкувателно решение № 6/2014 г. на ОСГК на ВКС. Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Основание за този

извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на [чл. 154, ал. 1 ГПК](#), така и в практиката на СЕС - [т. 37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело C-78/12 "Е.-К"](#): лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. Според даденото от СЕС тълкуване изводите за наличие на реални доставки на стоки или услуги, респ. липсата им, както и данните за знание у получателя за извършена от някой от доставчиците по веригата измама, следва да се направят въз основа на "обективни факти" - факти и обстоятелства от обективната действителност, при съвкупната преценка на които може да се направи извод в подкрепа на едната или другата теза при общото разпределение на доказателствената тежест по [чл. 154, ал. 1 ГПК](#) и [чл. 170, ал. 1 АПК](#). Такива обективни факти са всички онези доказателственорелевантни факти (според националната терминология), които стоят в определена връзка на зависимост с факт, релевантен за спорното право и поради тази си връзка, те са едно указание, че този факт се е осъществил. За разлика от правнорелевантните факти, които са определени в правната норма като предмет на доказване, доказателствените факти не са нормативно определени, защото изначално не е ясно кой факт може да се окаже във връзка на зависимост с правнорелевантен факт или кой факт може да бъде индиция, улика, мълчаливо да свидетелства относно осъществяването на правнорелевантен факт. Именно в тази връзка, а не като правнорелевантни факти, могат да се поставят въпросите и е относимо изследване на произхода на стоката, на съхранението, движението и приемо-предаването ѝ,

защото всеки един от тези факти може да има доказателствено релевантно значение за спорния въпрос относно реалността на доставките съобразно твърдения от страните механизъм на настъпването им. Безспорно, нито правният способ на прехвърляне на собствеността върху стоките, нито произходът им, са елементи от фактическия състав на понятието за реалност на доставките на стоки. Но всеки един от тези факти е доказателствено релевантен и може "мълчаливо да свидетелства" относно реалното фактическо положение, доколкото само реално осъществилите се стопански операции, свързани с реална икономическа дейност по реални доставки на стоки и услуги, използвани в действителната икономическа дейност на лицето, са релевантни към спорното право на приспадане на ДК.

Наличието на реални доставки е материалноправно изискване за признаване правото на ДК, респ. липсата на доставка е основание да се откаже това право поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС - наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, които цели да освободи от данъчна тежест единствено реалните икономически дейности.

Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност, за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на [чл. 154, ал. 1 ГПК](#), така и в практиката на СЕС - т. 37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С-78/12 "Е.-К": лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това.

В конкретиката на настоящето производство, жалбоподателят не се справи с тази задача.

Не е спорно между страните, че са налице облагаеми доставки на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС. Дружеството-жалбоподател притежава фактури, отговарящи на изискванията на чл. 114 от ЗДДС, което се потвърждава от заключението на вещото лице и не е оспорено от страните. Налице е хипотезата на чл. 71, т. 1 от ЗДДС и е изпълнено първото изискване за признаване правото на приспадане на данъчен кредит.

Спорна предпоставка за възникване правото на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1 от ЗДДС в процесния случай е наличието на реалност на фактурираните доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС. Поради това, че не е доказано от събраните в хода на ревизията с надлежни доказателства реалното извършване на доставките на различните видове стоки по фактурите на посочените доставчици, ревизиращите са отказали правото на жалбоподателя на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури и съответно са формирали данъчен резултат, с който са доначислили ДДС на жалбоподателя. По аргумент от чл. 154 от ГПК, в тежест на жалбоподателя, като лице черпещо изгодни за себе си правни последици - претендираното право на данъчен кредит - е да докаже реалността на процесните доставки. В конкретния случай жалбоподателят твърди, че е сторил това посредством ангажираните фактури както и представени други документи - договори и т.н. От заключението на вещото лице се установява, че жалбоподателят е направил плащания към посочените доставчици. Документите, въз основа на които са

извършени плащанията са касов бон или вносна бележка за внасяне на сума по дадена фактура от името на жалбоподателя по банковата сметка на доставчиците. Плащанията са отразени като такива в брой.

Не са представени доказателства за материална обезпеченост на доставчиците на дружеството-жалбоподател. Видно от констатациите на ревизиращия екип, както и от заключението на вещото лице, в ревизионното и в съдебното производство не са представени доказателства за кадрова обезпеченост на доставчиците, както и за това, че същите са разполагали действително със стоките, съхранявали си ги в склад или друго помещение . Не са представени и доказателства за транспорта на посочените в процесните фактури стоки, къде конкретно са доставени, предвид липсата на подобно посочване в приемо-предавателните протоколи и наличието на различни обекти, стопанисвани от жалбоподателя , не са индивидуализирани по вид и спецификации, констатирани са множество несъответствия в документацията, уреждаща правоотношенията между жалбоподателя и доставчиците /подробно описани по-горе/, поради което реалното прехвърляне на посочените във фактурите стоки от доставчиците на дружеството-жалбоподател остана недоказано.

В конкретния случай съдът намира изводите на ревизиращите за липса на реално извършени доставки по спорните фактури и недоказаност на реалността на спорните доставки за правилни и обосновани. Според легалното определение на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС "Доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на

правото на собственост или друго вещно право върху стоката", а според чл. 25, ал. 1 от закона, данъчно събитие е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчнозадължени по този закон лица, вътреобщностното придобиване, както и вносът на стоки по чл. 16. Разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС установява, че данъчното събитие в общия случай, възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. Видно от цитираното законодателят изисква процесът да е завършен и съответно това се установява с доказателства, от които да може да се установи, че собствеността на стоката е реално прехвърлена. В конкретния случай се касае за доставка на стоки. Притежаването на данъчни фактури от получателя и тяхното счетоводно отражение не е достатъчно да обоснове реалност на отразените в същите стопански операции. Това е така, защото при оспорване на фактурите относно отразените в тях стопански операции, в тежест на ползващия се от правата по тези документи - в случая жалбоподателя - е да докаже, че отразените във фактурите стопански операции действително са осъществени. Законът, преди всичко, изисква доказателства за реалност на доставката, а след това и за правилното ѝ счетоводно отразяване. Това от своя страна означава, че като доказателство за реалност на доставките жалбоподателят не може да се позовава само на своите счетоводни записвания. За да се кредитират те, следва да се представят първични документни за движението на стоките, за извършените доставки и да се съпоставят най-малко със записванията на съответния доставчик, както и с първичните

документи. СЕС нееднократно е посочвал, че не е възможно приспадането на данък, който е дължим единствено поради вписване във фактурата, тъй като упражняването на това право се ограничава само до действително дължимите данъци (в този смисъл вж. Решение от 13 декември 1989 г., G. Н. (С-342/87, R., стр. 04227) и Решение от 19 септември 2000 г. S. & C. AG & Co. KG срещу F. В. и M. S. срещу F. E. (С - 454/98, Сборник 2000, стр. I-06973).

Наличието само на фактури и договори, не може да бъде доказателство за реалното изпълнение на доставките. За реалността на доставките винаги трябва да се представят достатъчно убедителни писмени доказателства по изпълнението им и в този смисъл е цитираната от съда практика на СЕС. Тук е мястото да се посочи, че според СЕС, не се допуска национална практика, която поставя като условие за данъчен кредит само наличието на материално - техническата обезпеченост на доставчиците. Доказателствата следва да се преценяват в съвкупност. Именно при цялостен и съвкупен анализ на събраните доказателства се извежда извод за нереалност на доставките.

Относно непризнатия данъчен кредит за ВОП на лек автомобил и начислените лихви за по-късно отразяване в отчетните регистри по ЗДДС, съдът приема за правилни констатациите на ревизиращия екип. В ревизионната преписка се съдържат доказателства за придобиването на лек автомобил „Ф. 485“ от дружеството-жалбоподател – договор за покупко-продажба от 23.03.2017 г. с чешкото дружество S. P. A.S. За м. 10.2017 г. Съгласно разпоредбата на чл. 117, ал. 1 от ЗДДС и чл. 84 от ЗДДС,

за получената доставка са издадени два протокола от м. 03.2017 г., отразени в дневника за покупки и дневника за продажби за м. 10.2017 г. Налице е реалност на ВОП, поради което за дружеството възниква задължение на основание чл. 84 и чл. 86, ал. 2 от ЗДДС да начисли дължимия ДДС за данъчния период, през който е издаден данъчен документ – в случая протоколите от м. 03.2017 г. Същият е заведен в счетоводството на ревизираното лице като дълготраен материален актив. Законосъобразен е изводът на органите по приходите и съда, че на основание [чл. 70, ал. 1, т. 4 ЗДДС](#), поради липса на условия по [чл. 70, ал. 2 ЗДДС](#) не следва да се признава право на приспадане на данъчен кредит по описаната покупко-продажба на МПС, тъй като не са представени доказателства относими към изключението на [чл. 70, ал. 2, т. 1 от ЗДДС](#). За да се признае право на приспадане на данъчен кредит по доставка при придобиване на лек автомобил, релевантен е действителния начин на ползването му, а съгласно обясненията на управителя досежно ползването на автомобила се стига до извод, че липсват предпоставки за приложимост [чл. 70, ал. 2, т. 1 ЗДДС](#), който изисква фактически извършено използване на автомобила за описаните в текста дейности. При така изложеното обосновани са изводите, че не е установено по категоричен и безсъмнен начин, че придобитият лек автомобил, за който е упражнено право на приспадане на данъчен кредит, действително е ползван за посочените дейности, и следователно за него незаконосъобразно е упражнено правото на приспадане на данъчен кредит. Предвид установеното забавяне на отразяване на протоколите в отчетните регистри по ЗДДС през м.

10.2017г. , то начислената лихва е законосъобразна. Съдът счита, че РА в оспорената му част е законосъобразен, издаден от компетентен орган, без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, в съответствие със събраните доказателства и при правилното приложение на материалния закон, поради което следва да бъде оставен в сила а оспорването - отхвърлено.

Предвид изхода на спора съдът намира искането на ответника за присъждане на разноски за основателно съгласно чл. 161, ал. 1 изр. 3 от ДОПК. На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на минималния адвокатски хонорар по чл. 7, ал. 2 т. 5 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 5292, 55лв.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу РА № Р-22221518000510-091-001/26.09.2018 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-С., в частта, в която е потвърден с Решение № 118/21.01.2019 г. на директора на дирекция ОДОП-С., за установени задължения по ЗДДС в общ размер от 188 127,99 лв., ведно със законната лихва.

ОСЪЖДА [фирма] с[ЕИК], да заплати на ДОДОП-С. сумата от 5292, 55 лв. /пет хиляди двеста деветдесет и два лева и петдесет и пет стотинки/, представляващи

разноси в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: